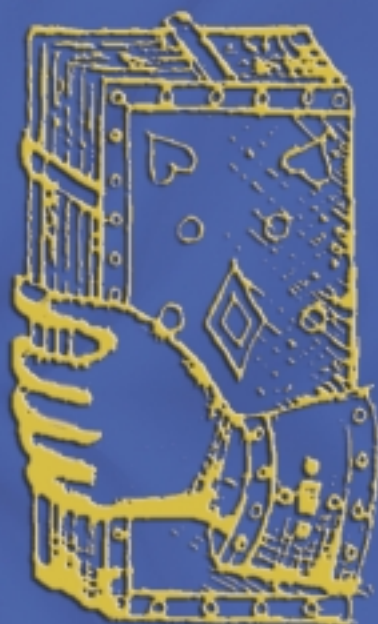

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

ΛΟΓΟΙ ΖΩΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2008

Λόγοι ζωῆς

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:

Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Σειρά:

«Ἀναβαθμοί» ἀριθμ. 5

Copyright:

Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-98025-3-6

Καισαριανή 2008

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Λόγοι Ζωῆς

Τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρυτινῆς, Βύρωνος καί Ἰμμητινῆς Δαυιήλ

Τήν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἐξαγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν Β' πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν του γράφων: «Πᾶσα γραφή θεόπνευστος καί ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανάρθωσιν, πρὸς παιδείαν τήν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ Θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος» (Β' Τιμόθ. γ' 16-17). Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο εἰς τήν ζωὴν. Διὰ τοῦτο καί ὀλόκληρη ἡ διδασκαλία τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐδόθη μέ τήν μορφήν ἐντολῶν, οἱ ὁποῖες χαρακτηρίζονται «ΛΟΓΟΙ ΖΩΗΣ».

Τό αἰώνιο κῦρος καί τήν καθολικὴν ἰσχύν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ διεκήρυξε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀμέσως, ὅταν ἄρχισε νά κηρύττει δημοσίως πρὸς τοὺς πρώτους μαθητές Του: «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι· ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καί ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡμίᾳ κεραία οὐ μοί παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται· ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καί διδάξῃ οὕτω τοὺς ἄνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δι' ἄν ποιήσῃ καί διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθαίου ε' 17-19).

Ὅλοι οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ ἀποτελοῦν τό εὐαγγέλιον τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας μας. Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀποδεχθῇ τό εὐαγγέλιό Του εἰς τό σύνολόν του ἄνευ ἐπιλογῶν τῆς ἀρεσκείας του, ἄνευ ἀλλοιώσεων, ἄνευ παραχαράξεων.

Αὐτούς τοὺς λόγους τῆς ζωῆς ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι κατὰ τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετελάμην ὑμῖν» (Ματθαίου κη' 19-20).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὑπεραμύνεται τοῦ εὐαγγελίου του εἰς τήν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολήν του, ὅτι ἡ διδασκαλία καί τό ἔργο του προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ἀφορμὴ διὰ τήν συγγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἔδωσε ἡ

μετάθεσις τῶν Γαλατῶν «εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γαλάτ. α' 6). Ἐκείνη ἔλαβεν δηλαδή τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεως των καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν συμπεριφορὰν των, ἐγκαταλείψαντες τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου, ἀποδεχθέντες ξένην καὶ ἀντίθετον πρὸς αὐτὴν διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀνόμασε, ὡς ἀνεφέρθη προηγουμένως, «ἕτερον εὐαγγέλιον».

Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Παύλου ταυτίζεται μὲ τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτὸ περιέχεται ἡ ἀλήθεια πού ἀποκαλύφθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἐδόθη εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν νά ζήσῃ. Ἀνάμεσα εἰς τὰ πολλὰ καὶ σωτήρια μηνύματα περιλαμβάνεται καὶ τοῦτο τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας. Ὅτι:

- ✿ Ὁ Θεὸς σέ ἀγαπᾷ (Ἰωάν. γ' 16).
- ✿ Ὁ Θεὸς θέλει νά σέ σώσῃ (Α' Τιμόθ. β' 14).
- ✿ Ἡ σωτηρία ἀποκαλύπτεται εἰς τὸ εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ε' 24).
- ✿ Δικαιώνεσαι ἀπὸ τὸν Θεὸ (Ρωμαίους ε' 1,8).
- ✿ Θά χαθῆς ἂν ἀμελήσῃς (Ἑβραίους β' 3).
- ✿ Κανείς ἐκτός τοῦ Χριστοῦ δέν σέ σώζει (Πράξ. δ' 12).

Τὸ εὐαγγέλιον σοῦ δίδει καὶ μία ἐλπίδα: Μπορεῖς νά γίνῃς τέκνο Θεοῦ (Ἰωάννου α' 12). Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἐλπίδα μας. Πιστεύοντες εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀποκτοῦμεν ἴσα δικαιώματα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Πατρός μὲ αὐτὰ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα κατέχει ὁ κατὰ φύσιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν ὑπόσχασίν Του: «Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Ἀποκάλυψις γ' 21). Καὶ τοῦτο «*Θεοῦ τὸ δῶρον*» (Ἐφεσίους Β' 2). Ἡ υἰοθεσία μας δηλαδή ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα βασισμένη εἰς τὴν ζωὴν, τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς ἐδόθη δωρεάν ὡς χάρις Θεοῦ, χωρὶς νά δυνάμεθα νά τὴν διεκδικήσωμεν, πολὺ δὲ περισσότερο νά τὴν ἐξαγοράσωμεν.

Ἐπειδὴ τὸ εὐαγγέλιον δέν εἶναι μιὰ κοσμοθεωρία ἢ μιὰ ἰδεολογία ἢ μιὰ ἀνθρώπινη διδασκαλία διὰ τὰ μεγάλα καὶ σημαντικὰ θέματα τῆς ζωῆς μας, διὰ τοῦτο τόσο οἱ Ἀπόστολοι ὅσο καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν παραμείνην τοῦτο γνήσιον, ἀληθινόν, ἀπαραχάρακτον, χωρὶς ἀλλοιώσεις, πραγματικὴ ἐλπίδα σωτηρίας διὰ κάθε ἄνθρωπον. Ἡ Ἐκκλησία κατέχει ὁλόκληρην τὴν ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου «*στῦλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας*» (Α' Τιμόθ. γ' 15).

Τὸ εὐαγγέλιον συνδέεται ἀμέσως μὲ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποιος δηλαδή πιστεύει καὶ ζῆ σωστά κατὰ τὸ θέ-

λημα τοῦ Θεοῦ σώζεται. Ὅποιος δέν πιστεύει σωστά δέν σώζεται. Εἶναι ματαία ἡ πίστις του. Δέν ὠφελεῖ εἰς τίποτε. Ὁ ἀγῶνας του χάνεται. Ἡ προσπάθειά του μένει ἀτελέσφορη. Ὁ Θεός σώζει τόν ἄνθρωπο μέ καθορισμένο ἀπό τόν ἴδιο τρόπο. Λέγει πρὸς αὐτόν: διὰ νά σέ σώσω πρέπει νά πιστεύσης, πρέπει νά βαπτισθῆς, πρέπει νά ἀγωνίζεσαι νά μὴν ἀμαρτάνης, πρέπει νά ἐξομολογήσαι, πρέπει νά κοινωνῆς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Υἱοῦ μου, πρέπει νά ἐκκλησιάζεσαι, νά ἀγαπᾶς, νά τηρῆς τίς ἐντολές μου, νά πράττης τὸ θέλημά μου, νά προσεύχεσαι, νά ζῆς σέ κοινωνία μαζί μου καὶ μέ τούς ἀδελφούς σου. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ὄροι σωτηρίας γιὰ μᾶς. Καὶ ὁ Θεός δέν ἔθεσε αὐτούς τούς ὄρους προκειμένους νά δυσκολεύσῃ τὴν σωτηρία, ἀντιθέτως μάλιστα μέ τούς ὄρους αὐτούς ἔκαμε ἐφικτὴ τὴν σωτηρία αἴρων τὰ ἐμπόδια τῆς ἀμαρτίας, τὰ ὁποῖα ἔκαναν ἀδύνατη τὴν σωτηρία μας. Τηροῦντες ὅσα διδάσκει τὸ εὐαγγέλιον μετέχομεν τῆς σωτηρίας καὶ ἔχομεν βεβαίαν τὴν ἐλπίδα μας, ὅτι ὅσα μᾶς ὑπεσχέθη ὁ Θεός θά τὰ λάβωμεν εἰς τόν καθορισμένον ἀπὸ Ἐκείνον καιρόν.

Ἄρα λοιπόν ὅποιος νοθεύει τὸ εὐαγγέλιον, τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐσιαστικῶς εἶναι ἐχθρὸς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀφοῦ τόν ἐξαπατᾷ ὡς πρὸς τὸ τί εἶναι ἀλήθεια καὶ ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραμένει εἰς τὸν αἰῶνα κιβωτός τῆς θείας ἀληθείας καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσοι δέχονται τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἐκκλησίας πρέπει:

- Νά ἐμμένουν εἰς τίς ἀληθείες του καὶ νά μὴν ἀλλάζουν τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεώς των. Κατ' ἀπόλυτον τρόπον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀρίζει: *«Ἐάν κανεῖς κηρύττη σέ σᾶς εὐαγγέλιον, ἄλλο ἐκτός ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐδιδάχθητε ἀπὸ ἐμέ, ἅς εἶναι ἀναθεματισμένος καὶ χωρισμένος ἀπὸ τόν Χριστό»* (Γαλάτες α' 9).

- Νά μὴν αἰσχύνωνται δι' αὐτό. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε εἰς τούς Ρωμαίους: *«Δέν ἐντρέπομαι νά κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ διότι εἶναι δύναμις Θεοῦ, πού δίδει τὴν σωτηρίαν, εἰς ὅλους ὅσοι πιστεύουν εἰς τόν Χριστόν»* (α' 16).

- Νά ὑποτάσσωνται εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὅπως οἱ Κορίνθιοι, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἔνεκα αὐτῆς τῆς ὑπακοῆς των εἰς τὸ εὐαγγέλιον αἰτία δοξολογίας τοῦ Θεοῦ (Β' Κοριν. θ' 13).

- Νά πολιτεύωνται ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου. Ἡ συμβουλή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρη, ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ὅπου ἡ ἐκκοσμίκευσις ἀπειλεῖ πάντας: *«Μόνον*

φροντίζετε νά συμπεριφέρεσθε καί νά ζητε κατά τρόπον ἄξιον τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ» (Φιλιπ. α' 27).

- Νά θυσιάζουν τά πάντα διά τό εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἐζήτησε καί μάλιστα ἀπήτησε ἀπό τούς μαθητές Του νά ἔχη τήν πρώτην θέσιν εἰς τήν καρδίαν καί τήν ζωὴν των. Ὅλοι κι ὄλα τά ἄλλα ἔρχονται μετὰ ἀπ' Αὐτόν. Εἶπε: «Ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ τόν πατέρα του, ἢ τήν μητέρα του περισσότερο ἀπό μένα, δέν ἀξίζει γιά μένα. Καί ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ τόν υἱόν του ἢ τήν θυγατέρα του παραπάνω ἀπό ἐμέ δέν εἶναι ἄξιος νά λέγεται μαθητής μου» (Ματθ. ι' 37).

- Νά θυσιάζουν τήν ἴδια τήν ζωή τους γιά τό εὐαγγέλιον. Ὁ Κύριος ἐφάνερωσε, ὅτι «ἐκεῖνος πού θά χάσῃ τήν ζωὴν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ» (Μάρκου η' 35).

- Ὅσοι ζοῦν σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιον θά ἔχουν διωγμούς. Εἶναι σαφές ὁ λόγος τῆς Ἁγίας Γραφῆς: «Ὅλοι ὅσοι θέλουν νά ζήσουν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θά διωχθοῦν» (Β' Τιμ. γ' 12).

- Τρομερές δέ συνέπειες ἀναμένουν ὅσους ἀρνοῦνται τό εὐαγγέλιον καί δέν ὑπακούουν σ' αὐτό. Διαβάζομε εἰς τήν Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς:

«Πραγματικά, εἶναι δίκαιον εἰς τόν Θεόν νά ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους πού σᾶς θλίβουν, σ' ἐσᾶς δέ πού θλίβεσθε ἀνακούφισιν, καί ἐπίσης σέ μᾶς, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῇ ἀπό τόν οὐρανόν μαζί μέ τούς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του, μέσα σέ πύρινη φλόγα, καί θά καταδικάσῃ ἐκείνους πού δέν ξέρουν Θεόν καί δέν ὑπακούουν εἰς τό εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ ὅποιοι θά τιμωρηθοῦν μέ αἰώνιο ὄλεθρο ἀπό προσώπου τοῦ Κυρίου καί ἀπό τῆς δόξης τῆς δυνάμεώς του, ὅταν ἔλθῃ νά δοξασθῇ μεταξύ τῶν ἁγίων του καί νά θαυμασθῇ κατ' ἐκείνην τήν ἡμέραν μεταξύ ὄλων ἐκείνων πού ἔχουν πιστέψει, διότι ἡ μαρτυρία μας πρὸς ἐσᾶς ἔγινε πιστευτή» (α' 6-10).

- Τό εὐαγγέλιον συντρίβει σκληρές καρδιές καί θεραπεύει συντετριμμένες καρδιές.

- Ὁ Κύριος ἀπαιτεῖ ἀπό τούς μαθητές Του νά ἐφαρμόζουν τό Εὐαγγέλιον, νά ζοῦν καί νά συμφέρωνται σύμφωνα πρὸς τήν διδασκαλίαν Του: «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε ἐπελεύσεται εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλά ὁ ποιῶν τό θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ματθαίου ε' 21).

Διευκρίνισε ὅτι: «πολλοί ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καί τῷ σῶ ὀνόματι

τι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καί τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλές ἐποιήσαμεν; καί τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τήν ἀνομίαν» (Ματθαίου ζ' 22-23).

Εἰς τήν παραβολήν τῶν δύο οἰκιῶν (Ματθαίου ζ' 24-27) ὁ Κύριός μας ἀνεφέρθη ἀφ' ἑνός μὲν εἰς τόν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος τηρεῖ τό εὐαγγέλιον καί ἀφ' ἑτέρου εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δέν τηρεῖ αὐτό.

ΘΝΑΣ ΧΡΥΣΟΣ ΛΟΓΟΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἐπελέξαμεν καί παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ ἕνα λόγο ζωῆς ἀπό τά βιβλία τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης διά τήν πνευματικήν οἰκοδομήν τῶν πιστῶν.

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ἡ πρώτη υπόσχεσι γιά τόν Ὠτῆρα

«Καί ἔχθραν θήσω ἀνά μέσον σου καί ἀνά μέσον τῆς γυναικός καί ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου καί ἀνά μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καί σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν». (Γενέσεως γ' 15)

Δηλαδή: «Ἐχθρα θά βάλω ἀνάμεσα σ' ἐσένα καί στήν γυναίκα, καί ἀνάμεσα στό σπέρμα σου καί στό σπέρμα της. Ἐκεῖνος θά σοῦ συντρίψει τὸ κεφάλι κι ἐσύ θά τοῦ πληγώσεις τὴν φτέρνα».

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ δίδει ἀνάπαυσι

«Καί λέγει· αὐτός προπορεύσομαί σου καί καταπαύσω σε». (Ἐξόδου λγ' 14)

Δηλαδή: Τότε εἶπε ὁ Κύριος· «θά ἔρθω ἐγὼ προσωπικά, καί μὴν ἀνυσχεῖς».

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ πρέπει νά εἶναι ἅγιος

«Καί ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων, εἶναι ἐμοί». (Λευιτικῷ κ' 26)

Δηλαδή: «Θά εἴστε ἅγιοι καί θ' ἀνήκετε σ' ἐμένα, γιατί ἐγὼ, ὁ Κύριος, εἶμαι ἅγιος· καί σᾶς ξεχώρισα μέσα ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς γιὰ νὰ εἴστε δικοί μου».

Ἡ ἀξιοπιστία τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ

«Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσῃ; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ». (Ἀριθμῶν κγ' 19)

Δηλαδή:

«Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ λέει ψέματα, θνητὸς δὲν εἶναι, γιὰ νὰ ἀλλάξει γνώμη. Ὅταν λέει κάτι, τὸ κάνει κιόλας, καὶ ὅταν κάτι ὑπόσχεται, τὸ πραγματοποιεῖ».

Ὁ Κύριος προπορεύεται στὴ ζωὴ τῶν δικῶν Του

«Καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία». (Δευτερονομίου λα' 8)

Δηλαδή:

«Ὁ Κύριος ὁ ἴδιος θὰ προπορεύεται μπροστά σου· δὲ θὰ σ' ἀφήσει, δὲ θὰ σ' ἐγκαταλείψει. Μὴ φοβᾶσαι καὶ μὴ δειλιάξεις».

Ὁ Θεὸς εἶναι πάντα μαζὺ μέ τούς δικούς Του

«Ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι· ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσης, μηδὲ φοβηθῆς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς πάντα, οὐ ἐὰν πορευῆς». (Ἰησοῦ Ναυῆ α' 9)

Δηλαδή:

«Σοῦ εἶπα νὰ εἶσαι θαρραλέος καὶ δυνατός. Μὴ φοβᾶσαι καὶ μὴ δειλιάξεις, γιὰτὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σου θὰ εἶναι μαζί σου ὅπου καὶ ἂν πᾶς».

Πότε ἀρχίζει ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ

«Καὶ προσηύξατο Μανωὲ πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί, Κύριε Ἀδωναϊέ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ». (Κριτῶν ιγ' 8)

Δηλαδή:

Τότε ὁ Μανωᾶχ προσευχήθηκε στὸν Κύριο: «Κύριε», εἶπε, «σὲ παρακαλῶ, ἄς ξανάρθει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἄς μᾶς διδάξει τί πρέπει νὰ κάνουμε στὸ παιδί πού θὰ γεννηθεῖ».

Ἡ ἀγάπη τῆς νύφης πρὸς τὴν πεθερὰ

«Εἶπε δὲ Ρούθ· μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου· ὅτι σὺ ὅπου ἐὰν πορευθῆς, πορεύσομαι, καὶ οὐ ἐὰν αὐλισθῆς, αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου Θεός μου». (Ρούθ α' 16)

Δηλαδή:

Ἄλλὰ ἡ Ροῦθ ἀπάντησε: «Μὴ μὲ πιέξεις νὰ σ' ἀφίσω καὶ νὰ φύγω ἀπὸ κοντά σου. Ὅπου πᾶς, θὰ πᾶω καὶ ὅπου μείνεις, θὰ μείνω· ὁ λαός σου θὰ εἶναι λαός μου καὶ ὁ Θεός σου, Θεός μου».

Ἡ ὑπακοή μας στὸν Θεό

«Καὶ εἶπε Σαμουὴλ· εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; Ἴδου ἀκοή ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν». (Α' Βασιλειῶν 1ε' 22)

Δηλαδή:

Τότε ὁ Σαμουὴλ τοῦ εἶπε: «Μήπως ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίες; Πιὸ πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπακοῦμε στὶς ἐντολές του. Ἡ ὑπακοή εἶναι γι' αὐτὸν καλύτερη ἀπὸ τὸ πάχος τῶν κριαριῶν».

Οἱ οἰκτιρμοὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι πολλοὶ

«Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γάδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστίν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω». (Β' Βασιλειῶν κδ' 14)

Δηλαδή:

Ὁ Δαβὶδ ἀπάντησε στὸν Γάδ: «Βρίσκομαι σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Ἄς πᾶσω στὰ χεῖρια τοῦ Κυρίου, γιατί εἶναι πολευσπλαγχνός· ἄς μὴν πᾶσω σὲ ἀνθρώπινα χεῖρια».

Ἡ ἀνάγκη μιᾶς σταθεροῦς καὶ μόνιμης ἐκλογῆς

«Καὶ προσήγαγεν Ἡλιοῦ πρὸς πάντας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιοῦ· ἔως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον». (Γ' Βασιλειῶν ιη' 21)

Δηλαδή:

Ὁ Ἡλίας πλησίασε τὸν λαὸ καὶ τοὺς εἶπε: «Ὡς πότε ἐσεῖς θὰ ἀμφιταλαντεύεστε; Ἄν ὁ Κύριος εἶναι Θεός, ἀκολουθήστε τον· καὶ ἂν εἶναι ὁ Βάαλ, ἀκολουθήστε ἐκεῖνον». Ὁ λαὸς ὅμως δὲν τοῦ ἀπαντοῦσε τίποτα.

Ὁ Θεός ὑπόσχεται ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς

«Ἄλλ' ἢ τὸν Κύριον Θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν». (Δ' Βασιλειῶν ιζ' 39)

Δηλαδή:

«Μόνον τὸν Κύριο, τὸν Θεό σας, θὰ σέβεστε καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς ἐλευθερώσει ἀπ' ὅλους τοὺς ἐχθρούς σας».

Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μένει στὸν αἰῶνα

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ». (Α' Παραλειπομένων 1στ' 34)

Δηλαδή:

«Δοξολογεῖστε τὸν Κύριο, γιατί εἶναι καλὸς καὶ αἰώνια διαρκεῖ ἡ ἀγάπη του».

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου ζητοῦν τέλειες καρδιές

«Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ κατισχυῶσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν. ἠγνόηκας ἐπὶ τούτῳ». (Β' Παραλειπομένων 1στ' 9)

Δηλαδή:

«Τὰ μάτια τοῦ Κυρίου περιτρέχουν ὅλη τὴν γῆ, γιὰ νὰ δεῖξει τὴν παντοδυναμία του σ' ἐκείνους ποὺ ἡ καρδιά τους εἶναι εἰλικρινῆς ἀπέναντί του. Ἀλλὰ σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν περίπτωσι ἔπραξες ἀπερίσκεπτα».

Τὸ ἐγκώμιον τῆς ἀλήθειας

«Πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείεται καὶ τρέμει καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν». (Α' Ἑσδρας δ' 36)

Δηλαδή:

«Ὅλη ἡ γῆ τὴν ἀλήθεια ἀναζητᾷ, ὁ οὐρανὸς αὐτὴν ἐγνωμιάζει καὶ ὅλα τὰ δημιουργήματα τρέμουν ἀπὸ φόβο μπροστὰ της. Δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ ἀδικία σ' αὐτὴν».

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ένωμένοι οἰκοδομοῦν

«Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ: οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν». (Β' Ἑσδρας δ' 3)

Δηλαδή:

«Ὁ Ζοροβάβελ, ὅμως, ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῶν συγγενειῶν τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς ἀπάντησαν: «Τίποτα κοινὸν δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς καὶ σ' ἐσᾶς γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσετε νὰ χτίσουμε τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ μας. Μόνοι μας θὰ χτίσουμε ναὸ γιὰ τὸν Κύριο, τὸν Θεὸ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅπως μᾶς διέταξε ὁ Κύριος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν».

Ὁ Θεός μάχεται τίς μάχες τῶν παιδιῶν Του

«Ἐν τόπῳ, οὐ ἂν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν» (Νεεμίου δ' 14).

Δηλαδή:

«Ὅπου καὶ νὰ βρίσκεστε, ὅταν ἀκούσετε τὴν σάλπιγγα, συγκεντρωθεῖτε γύρω μας· καὶ ὁ Θεὸς μας θὰ πολεμήσει γιὰ μᾶς».

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἐνὸς ταλαιπωρημένου

«Ὁ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε, χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου, μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μάλιστα σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεοσάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου καὶ εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα». (Τωβίτ ιγ' 14)

Δηλαδή:

«Εὐτυχεῖς εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σὲ ἀγαποῦν. Θὰ χαροῦν γιὰ τὴν εἰρήνην σου. Εὐτυχεῖς ἐπίσης εἶναι ὅσοι λυπήθηκαν γιὰ ὅλες τις συμφορές σου, διότι θὰ χαροῦν γιὰ σένα βλέποντας ὅλη τὴν δόξα σου. Θὰ εὐφρανθοῦν δὲ αὐτοὶ στὸν αἰῶνα».

Ὁ Κύριος εἶναι ὁ μόνος ὑπερασπιστὴς τῶν ἀδικουμένων

«Καὶ ποιήσον ἐπὶ πᾶν ἔθνος σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωσιν τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσραὴλ, εἰ μὴ σύ». (Ἰουδίθ θ' 14)

Δηλαδή:

«Κάνε ὥστε ὁλόκληρο τὸ ἔθνος σου, ὅλες του οἱ φυλές, νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός, ἀπ' τὸν ὁποῖο προέρχεται κάθε δύναμι καὶ ἐξουσία· δὲν ὑπάρχει ἄλλος ὑπερασπιστὴς τοῦ ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους ἐκτὸς ἀπὸ σένα».

Οἱ θαυμαστές λύσεις τοῦ Θεοῦ σπὴν ζωὴ μας

«Ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσης ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολείσθῃ· καὶ τίς οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;». (Ἐσθήρ δ' 14)

Δηλαδή:

«Ἄν δὲν μιλήσεις τώρα θὰ ἔρθει ἀπὸ ἀλλοῦ βοήθεια καὶ σωτηρία γιὰ τοὺς Ἰουδαίους. Ἐσὺ ὅμως καὶ ἡ οἰκογένειά σου θὰ εξαφανιστεῖτε. Καὶ ποῖός ξέρει ἂν δὲν ἔγινες βασίλισσα γιὰ τούτη ἀκριβῶς τὴν στιγμὴ».

**Ὁ Θεὸς μᾶς προστατεύει ἀπὸ τοὺς δόλιους ἢ ὑποуλους
ἐχθροὺς μας**

«Διμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδιά αὐτῶν· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες». (Ψαλμοῦ νδ' 22)

Δηλαδή:

«Κατακομματιάστηκαν ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ καρδιά εἶχε ἐνωθεῖ σὲ συνωμοσίαν ἐναντίον μου. Τὰ λόγια τοῦ ἀρχηγοῦ τους ἦταν πιὸ ἀπαλά ἀπὸ τὸ λάδι, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἦταν βολίδες (φαρμακερὰ βέλη)».

**Τὸ τέλος ἐνὸς θιαίου ἡγεμόνα ποὺ ἐπολέμισε
τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸ Θεὸ**

«Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου· ἕως τίνος θλίψεως ἦλθον καὶ κλύδωνος μεγάλου, ἐν ᾧ νῦν εἰμι; ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἤμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου, νῦν δὲ μιμνήσκομαι τῶν κακῶν, ὧν ἐποίησα ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἐξαπέστειλα ἐξᾶραι τοὺς κατοικοῦντας Ἰούδα διακενής. ἔγνω οὖν ὅτι χάριν τούτων εὐρόν με τὰ κακὰ ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἀπόλυμμα λύπη μεγάλη ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ». (Α' Μακκαβαίων στ' 11-13)

Δηλαδή:

«Ἀναρωτήθηκα ποῦ ὀφείλεται αὐτῇ μου ἡ κατάθλιψις καὶ ἡ μεγάλη φουροτοῦνα τῆς ἀγωνίας μου, ἀφοῦ ἐγὼ τόσους εἶχα εὐεργετήσει καὶ ἦμον ἀπ' ὅλους ἀγαπητὸς ὡς βασιλιάς. Καὶ ἀναλογίζομαι τῶρα τὴν συμφορὴν ποῦ προξένησα στὴν Ἱερουσαλήμ· πῆρα ὅλα τὰ χρυσὰ καὶ ἀσπμῆνια σκεύη, ποῦ ὑπῆρχαν στὸν ναὸ τῆς κι ἔστειλα ἀνθρώπους νὰ ἐξαφανίσουν τοὺς κατοίκους τῆς Ἰουδαίας, χωρὶς καμιά αἰτία. Κατάλαβα, λοιπόν, ὅτι ἐκεῖ βρίσκεται ἡ αἰτία γιὰ ὅλες αὐτὲς τὴν συμφορὴν μου. Καὶ νὰ τῶρα ποῦ πεθαίνω σὲ ξένη χώρα ἀπ' τὴν μεγάλη θλίψιν μου».

Θύχας γιὰ τοὺς ὁμοπίστους

«Καὶ δώη ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν καὶ ποιεῖ αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ καὶ ψυχῇ βουλομένη καὶ διανοίξει τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασι καὶ εἰρήνην ποιήσει καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων καὶ καταλλαγεί ὑμῖν καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίπει ἐν καιρῷ πονηρῶ». (Β' Μακκαβαίων α' 3-5)

Δηλαδή:

«Νὰ ἐμπνεύσει σὲ ὅλους σας τὸ σεβασμὸν τοῦ καὶ τὴν διάθεσιν νὰ κάνετε τὸ θέλημά του μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σας καὶ τὴν ψυχὴν σας. Νὰ σᾶς βοηθήσει νὰ κατανοήσετε τὸ νόμον καὶ τὴν ἐντολὴν του καὶ νὰ σᾶς χαρίζῃ εἰρήνην. Νὰ ἀκούσῃ τὴν δεήσιν σας καὶ νὰ συμφιλῶθῃ μαζί σας καὶ ποτὲ νὰ μὴ σᾶς ἐγκαταλείψῃ σὲ δύσκολες περιστάσεις».

Ἡ δύναμι τῆς προσευχῆς τοῦ δικαίου

«Τότε ὁ μεγαλόδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς Θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέωξε τὰς οὐρανίους πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι, πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἀντέστησαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας καὶ ἀκινήτους ἔδησαν πέδαις». (Γ' Μακκαβαίων στ' 18-19)

Δηλαδή:

«Τότε ὁ ὑπερένδοξος, ὁ παντοδύναμος καὶ πιστὸς Θεὸς φανέρωσε τὸ ἅγιό του πρόσωπο. Ἄνοιξε τὶς οὐράνιες πύλες καὶ κατέβηκαν δυὸ λαμπροί, φοβεροὶ στὴν ὄψι ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι ἦταν ὁρατοὶ ἀπ' ὅλους, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Αὐτοὶ ἀντιστάθηκαν στὸν ἐχθρικό στρατὸ καὶ τοὺς ἔδεσαν ὅλους μὲ γερὰ δεσμά».

Ὁ Λυτρωτὴς μας ζῆ

«Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς». (Ίώβ ιθ' 25).

Δηλαδή:

«Μὰ ὄχι! Ξέρω πὼς ζεῖ ὁ Θεός, ὁ ὑπερασπιστὴς μου, καὶ πὼς θὰ πεῖ τὸν τελευταῖο λόγο ἐδῶ στὴν γῆ».

Ἄπο τὴν καρδιά προέρχονται οἱ ἐκβάσεις τῆς ζωῆς.

«Πάση φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς». (Παροιμιῶν δ' 23)

Δηλαδή:

«Πρόσεχε ἀκόμα πιὸ πολὺ τὶς μύχιες σκέψεις τῆς καρδιάς σου, γιατί ἀπὸ αὐτὴν καθορίζεται ἡ ζωή».

Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ

εἶναι τὸ «πᾶν τοῦ ἀνθρώπου»

«Τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος». (Ἐκκλησιαστοῦ ιβ' 13)

Δηλαδή:

«Ἄκου τὸ συμπέρασμα ὄλων αὐτῶν τῶν λόγων: Νὰ σέβεται τὸν Θεὸ καὶ νὰ τηρεῖ τὶς ἐντολές του· αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν γιὰ τὸν ἄνθρωπο».

Οἱ μικρὲς ἀλώπεκες φέρονται τὴν καταστροφὴ
διλ. οἱ «μικρὲς» ἁμαρτίες ὀδηγοῦν στὴν καταστροφὴ.

«Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελώνας, καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπρίζουσιν. ἀδελφιδὸς μου ἐμοί, καὶ γὰρ αὐτῷ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις». (Ἄσματος Ἀσμάτων β' 15-16)

Δηλαδή:

«Πιάστε μας τις άλεπουδες, τις μικρές άλεπουδίτσες, που άφανίζονται άμπέλια μας τώρα που είναι επάνω στην άνθος τους. Δικός μου ο αγαπημένος μου κι εγώ είμαι δική του, στα κρίνα ανάμεσα βόσκει τὸ κοπάδι του».

Ὁ ποιὸς φανερωίνεται ὁ Θεός

«Ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτὸν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ». (Σοφίας Σολομώντος α΄ 2)

Δηλαδή:

«Τὸν βρίσκουν αὐτοὶ που δὲν τὸν προκαλοῦν, ἀποκαλύπτεται σ' αὐτοὺς που τὸν ἐμπιστεύονται».

Μία χρῆσιμη συμβουλὴ

«Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν». (Σοφίας Σειράχ β΄ 1)

Δηλαδή:

«Παιδί μου, ἂν σὲν δούλεψη θὲς νὰ μπεις τοῦ Κυρίου, γιὰ δοκιμασίες φρόντισε νὰ ἐτοιμαστῆς».

Ὁ Κύριος νικητὴς τοῦ θανάτου

«Ἐκ χειρὸς ἄδου ρύσομαι καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς. ποὺ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποὺ τὸ κέντρον σου, ἄδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου». (Ὡσηέ ιγ΄14)

Δηλαδή:

«Απὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Ἄδῃ δὲν θὰ τοὺς ἐλευθερώσω. Δὲν θὰ τοὺς λυτρώσω ἀπὸ τὸν θάνατο. Στείλε τις συμφορές σου θάνατε· δεῖξε τὴν δύναμί σου Ἄδῃ! Ἐξαφανίστηκε ἡ συμπόνια ἀπὸ τὰ μάτια μου».

Ἡ μεγάλη συνάντησι μετὸν Κύριον

«Διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι, Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου, Ἰσραήλ». (Ἀμώς δ΄ 12)

Δηλαδή:

«Τώρα ὁμως ἔρχομαι ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ σᾶς τιωρήσω, λαὸ τοῦ Ἰσραήλ. Γι' αὐτὸ ἐτοιμαστεῖτε νὰ με ἀντιμετωπίσετε, ἐμένα τὸν Θεὸ που θὰ σᾶς κρίνει. Αὐτὰ λέει ὁ Κύριος».

Ὁ Κύριος θά ἐξαφανίσει τίς ἀμαρτίες μας

«Αὐτὸς ἐπιστρέψει καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν». (Μιχαίας ζ΄ 19)

Δηλαδή:

«Καὶ πάλι θὰ μᾶς σπλαγχνισθεῖς καὶ θὰ ποδοπατήσεις τὶς ἀνομίαι μας. Στῆς θάλασσας τὰ βᾶθη θὰ ριξεῖς ὅλες μας τὶς ἀμαρτίες».

Ἡ σωτηρία εἶναι προσιτὴ στὸν καθένα

«Καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσθῃ τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασφύζομενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσκέκληται». (Ἰωήλ ʹ5)

Δηλαδή:

«Τότε καθέναν ποὺ θὰ ἐπικαλεσθῇ τ' ὄνομα τοῦ Κυρίου θὰ σωθεῖ. Στὴν Ἱερουσαλὴμ, στὸ ὄρος Σιών ὅσοι καταφύγουν θὰ σωθοῦν, ὅπως τὸ ἔχει ὑποσχεθεῖ ὁ Κύριος. Θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ τοὺς ἔχει διαλέξει νὰ ἐπιζήσουν».

Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ κρυφθῆ ἀπὸ τὸν Θεό

«Ἐὰν μετεωρισθῆς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρων θῆς νοσιάν σου, ἐκείθεν κατὰξω σε, λέγει Κύριος». (Ὁβδιού 4)

Δηλαδή:

«Ακόμα ὅμως καὶ ἂν κτίσεις τὴν φωλιά σου στὰ ψηλά, καθὼς ἀετὸς, νὰ μοιάζει σὰν νὰ εὐρίσκεται ἀνάμεσα στ' ἀστέρια, ἐγὼ στὸ λέω, ὁ Κύριος, πὼς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ σὲ γκρεμίσω κάτω».

Ἡ σωτηρία δίδεται μονάχα ἀπὸ τὸν Κύριο

«Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠψάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. (Ἰωῆ 6' 10)

Δηλαδή:

«Ἐγὼ ὅμως θὰ σοῦ ψέλνω προσευχές, θυσίες θὰ σοῦ προσφέρω. Θὰ ἐκπληρώσω ὅ,τι σοῦ ἔταξα, γιὰτὶ ὁ σωτήρας μου εἶσαι Κύριε ἐσύ».

Ὁ Κύριος γνωρίζει ἐκείνους ποὺ τὸν ἀγαποῦν

«Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρα θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν». (Ναούμ α'7)

Δηλαδή:

«Ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶναι καλὸς καὶ καταφύγιο σὲ μέρα θλίψεως. Φροντίζει ὅσους σ' ἐκεῖνον καταφεύγουν».

Ἡ χαρὰ τοῦ πιστοῦ εἶναι στὸν Θεό

τῆς σωτηρίας του.

«Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου». (Ἀββακούμ ʹ 18)

Δηλαδή:

«Ὡστόσο ἐγὼ θ' ἀναγαλλιάζω γιὰ τὸν Κύριο, θὰ χαίρομαι γιὰτὶ ὁ Θεὸς μὲ βοηθαίει».

Τό χρυσάφι και τό άσήμι δέν σώζει

«Και τό άργύριον αὐτῶν και τό χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου, και ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν και σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν». (Σοφονίου α' 18)

Δηλαδή:

«Οὔτε τό άσήμι οὔτε τό χρυσάφι τους θά μπορέσει νά τοὺς σώσει τὴν ἡμέρα τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου. Τοῦ θυμοῦ του ἡ φωτιὰ θά καταφάει ὁλόκληρη τὴν γῆ. Πράγματι, θά εἶναι κάτι τρομερό! Θά ἐξοντώσει ὅλους τοὺς κατοικοῦς τῆς γῆς».

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ τῶν πιστῶν

«Και τό πνευμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε». (Ἄγγαίου β' 5)

Δηλαδή:

«Θά εἶμαι παρὼν ἀνάμεσά σας και δέν θά ἔχετε τίποτα νά φοβηθεῖτε!»

Ὁ Κύριος μᾶς φυλάει ὡς «κόρη ὀφθαλμοῦ»

«Και εἶπε πρὸς αὐτὸν λέγων· δράμε και λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκείνον λέγων· κατακάρπῳ κατοικηθήσεται Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων και κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς». (Ζαχαρίου β' 8)

Δηλαδή:

«Τρέξε, τοῦ λέει, νά πείς σ' ἐκείνον τὸν νεαρό ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ θά παραμείνει ἀτείχιστη, γιὰ νά ὑπάρχει χώρος γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους και ζῶα. Ἐγώ, λέει ὁ Κύριος, θά εἶμαι γι' αὐτὴν πύρινο τεῖχος γύρω γύρω και δόξα στὸ μέσον τῆς».

Ὁ Θεός καλεῖ νά ἐπιστρέψουμε σ' Αὐτόν

«Και ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ οὐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμιμά μου και οὐκ ἐφυλάξασθε. ἐπιστρέψατε πρὸς με, και ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εἶπατε· ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν». (Μαλαχίου γ' 7)

Δηλαδή:

«Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν προγόνων σας ἀπομακρυνθήκατε ἀπὸ τὰ προστάγματά μου και δέν τὰ τηρήσατε. Γυρίστε σ' ἐμένα και θά γυρίσω κι ἐγὼ σ' ἐσᾶς».

Ὁ Κύριος δέν λιμονεῖ ποτέ τοὺς δικούς Του

«Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ και ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σου, εἶπε Κύριος. ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σου τὰ τεῖχη, και ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός». (Ἡσαίου μθ' 15-16)

Δηλαδή:

Λέει ο Κύριος: «Μπορεί η μάνα τὸ βρέφος της νὰ λησμονήσει, καὶ νὰ μὴ δείξει τὴν ἀγάπη της στὸ σπλαγχνο τοῦ γέννησε; Μὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἐκεῖνη λησμονήσει, δὲν θὰ σὲ λησμονίσω ἐγώ. Νά, κοίτα, ἐγὼ μέσα στὶς παλάμες τῶν χειρῶν μου σὲ ζωγράφισα· τὰ τεῖχρη σου δὲν τὰ ἀφίνω ἀπὸ τὰ μάτια μου».

Δέν εἶναι τίποτα κρυπτό στό Θεό

«Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι;». (Ἱερεμίου λθ' 27)

Δηλαδή:

«Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός. Μήπως μπορεῖ κάτι νὰ διαφύγει ἀπὸ μένα»;

Ἄν ὁ Κύριος εἶναι πλησίον αὐτῶν τοῦ Τόν ἐπικαλοῦνται

«Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας ἐν ἡμέρα, ἣ ἐπεκαλεσάμην σε· εἰπάς μοι· μὴ φοβοῦ». (Θρήνων Ἱερεμίου γ' 57)

Δηλαδή:

«Ὅταν σὲ φώναξα ἤρθες κοντά μου καὶ μοῦ εἶπες: μὴ φοβᾶσαι!»

Ὁ φύλακας ἄγγελος τῶν πιστῶν

«Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ' ὑμῶν ἐστίν, αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν». (Ἐπιστολὴ Ἱερεμίου α' 6)

Δηλαδή:

«Διότι ὁ ἄγγελός μου, λέει ὁ Κύριος, θὰ εἶναι μαζί σας καὶ θὰ φροντίζει γιὰ τὴν ζωή σας».

Ὁ Θεὸς δέν θέλει τὸν θάνατο τοῦ ἀμαρτωλοῦ

«Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν;». (Ἰεζεκιήλ ιη' 23)

Δηλαδή:

«Δὲν χαίρομαι ὅταν ἓνας ἄνθρωπος πεθαίνει ἐξαιτίας τῆς ἀμαρτίας του, λέει ὁ Κύριος, ὁ Θεός. Προτιμῶ νὰ μετανοήσει καὶ νὰ ζήσει».

Ὁ Θεὸς ἀνταποκρίνεται στὶς προσευχὲς τῶν πιστῶν

«Καὶ εἶπε πρὸς με· μὴ φοβοῦ, Δαυὶδ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου». (Δαυὶδ ι' 12)

Δηλαδή:

«Μὴ φοβᾶσαι Δανιὴλ, μού εἶπε, γιατί ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ ταπεινώθηκες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ σου καὶ συγκέντρωσες τὴν προσοχή σου γιὰ νὰ καταλάβεις ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα, ἡ προσευχή σου εἰσακούστηκε· καὶ ἐγὼ ξεκίνησα γιὰ νὰ σοῦ φέρω τὴν ἀπάντησι».

Ὁ Θεός εἶναι ἐλευθερωτής

«Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς». (Δανιήλ γ' 17)

Δηλαδή:

«Υπάρχει Θεὸς στὸν οὐρανὸ τὸν ὅποιο ἐμεῖς λατρεύομε, ὁ ὅποιος εἶναι ἰκανὸς νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τὸ φλογερὸ καμίνι καὶ νὰ μᾶς γλιτώσει ἀπὸ τὴν ἐξουσία σου βασιλιᾷ».

Ἡ δύναμις τῆς σωφροσύνης

«Δυνατὸς γὰρ ὁ σώφρων νοῦς, ὡς ἔφην, κατὰ τῶν παθῶν ἀριστεύσαι καὶ τὰ μὲν αὐτῶν μεταθεῖναι, τὰ δὲ καὶ ἀκρωθῶσαι». (Δ' Μακκαβαίων β' 18)

Δηλαδή:

«Διότι, ὅπως εἶπα, ὁ σώφρων (χρηστοίτης, σεμνός) νοῦς ἔχει τὴν δύναμι καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ὑπερισχύει καὶ νὰ νικᾷ τὰ πάθη, καὶ ἄλλα μὲν ἀπὸ αὐτὰ νὰ μεταβάλλει καὶ νὰ τὰ διορθώνει, ἄλλα δὲ νὰ τὰ ἀποδυναμώνει καὶ νὰ τὰ ἐξαφανίζει».

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ὁ χρυσοῦς κανόνας συμπεριφορᾶς

«Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται». (Ματθαίου ζ' 12)

Δηλαδή:

«Ὅλα ὅσα θέλετε νὰ σᾶς κάνουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, αὐτὰ νὰ τοὺς κάnete κι ἐσεῖς· σ' αὐτὸ συνοψίζονται ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆτες».

Τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸ πρότυπο τοῦ ὑπηρετεῖν

«Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν». (Μάρκου ι' 45)

Δηλαδή:

«Γιατί και ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήλθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει την ζωή του λύτρο για όλους».

Η μεγαλύτερη χαρά του σύμπαντος

«Οὔτω, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι». (Λουκᾶ 1ε' 10)

Δηλαδή:

«Σὰς βεβαιῶν πὼς τὸ ἴδιο θὰ χαίρονται οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν μετάνοια ἐνὸς ἁμαρτωλοῦ».

Τό εὐαγγέλιο σέ μία φράση

«Οὔτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον». (Ἰωάννου γ' 16)

Δηλαδή:

«Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε παρέδωσε στὸν θάνατο τὸν μονογενῆ του Υἱό, γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνια».

Ἡ μεγάλη ἐντολή

«Ἀλλὰ λήψετε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς». (Πράξεων α' 8)

Δηλαδή:

«Θὰ λάβετε ὁμως δύναμι ὅταν ἔρθει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σ' ἐσᾶς, καὶ θὰ γίνετε μάρτυρες δικοί μου, στὴν Ἱερουσαλήμ, σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ στὴν Σαμάρεια καὶ ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς».

Ἡ πύθαιμαστί ἀγάπη

«Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε». (Ρωμαιοὺς ε' 8)

Δηλαδή:

«Ὁ Θεὸς ὁμως ξεπερνώντας αὐτὰ τὰ ὄρια ἔδειξε τὴν ἀγάπη του γιὰ μᾶς, γιὰτὶ ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴν ζωή του γιὰ μᾶς».

Ἡ κορυφαία τῶν ἀρετῶν

«Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη». (Α΄ Κορινθίους 13)

Δηλαδή:

«Θὰ μείνουν τελικὰ γιὰ πάντα αὐτὰ τὰ τρία: ἡ πίστις, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἀγάπη. Καὶ ἀπὸ αὐτά, τὸ πιὸ σπουδαῖο εἶναι ἡ ἀγάπη».

Ἔνα ὑπέροχο ἔργο ἀντικαταστάσεως

«Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ». (Β΄ Κορινθίους 5΄ 21)

Δηλαδή:

«Αὐτὸν ποῦ δὲν γνώρισε ἁμαρτία, τὸν φόρτωσε ὁ Θεὸς μὲ ὅλη τὴν ἁμαρτία γιὰ χάρις μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε ἐμεῖς μέσω ἐκείνου νὰ βροῦμε τὴν σωτηρία κοντὰ στὸν Θεό».

Ἡ μεγάλη προσφορά τοῦ Θεοῦ

«Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν». (Γαλάτας 4)

Δηλαδή:

«Ὅταν ὁμως ἐφθάσε ἡ ὥρα ποῦ εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τὸν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπὸ γυναίκα καὶ ὑποτάχθηκε στὸν νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει τοὺς ὑποδούλους στὸν νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ».

Ἡ σωτηρία μας ἔργο χάριτος

«Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον». (Ἐφεσίους 8΄ 8)

Δηλαδή:

«Πραγματικά, μὲ τὴν χάρι του σωθῆκαμε διὰ τῆς πίστεως. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι δικό σας κατόρθωμα ἀλλὰ δῶρο τοῦ Θεοῦ».

Ἡ χαρὰ μας προέρχεται ἀπὸ τὸν Κύριο μας

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· ἄλλοτε ἔρω, χαίρετε». (Φιλιππησίους 4΄ 4)

Δηλαδή:

«Νὰ χαίρεσθε πάντοτε μὲ τὴν χαρὰ ποῦ δίνει ἡ κοινωνία μὲ τὸν Κύριο. Θὰ τὸ πῶ καὶ πάλι: Νὰ χαίρεσθε».

Ωωστί χρρσμοποίωσι τῆς γλῶσσας μας

«Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστω ἀποκρίνεσθαι». (Κολοσσαεῖς δ' 6)

Δηλαδή:

«Τὰ λόγια σας νὰ εἶναι πάντα γεμάτα χάρι καὶ ὄχι ἀνούσια. Νὰ ξέρετε πῶς πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεσθε στὸν καθένα».

Μία σπουδαία εὐχή

«Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη». (Α' Θεσσαλονικεῖς ε' 23)

Δηλαδή:

«Εἶθε ὁ Θεός, ποῦ δίνει τὴν εἰρήνη, νὰ σᾶς κάνει ὀλοκληρωτικὰ δικούς του. Καὶ ἄς διατηρηθεῖ ἀμέμπτη ὀλόκληρη ἡ ὑπαρξίς σας, τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα σας, κατὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Προσευχὴ, ποῦ ἔχουμε πολὺ ἀνάγκη

«Ὁ δὲ Κύριος κατευθῆναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ». (Β' Θεσσαλονικεῖς γ' 5)

Δηλαδή:

«Εὔχομαι ὁ Κύριος νὰ κατευθύνει τὶς καρδιές σας, νὰ ἀγαπᾶτε ὅπως ὁ Θεὸς καὶ νὰ ὑπομένετε ὅπως ὁ Χριστός».

Τὸ μεγάλο συμπέρασμα

«Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου». (Α' Τιμόθεον α' 5)

Δηλαδή:

«Καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς παραγγελίας εἶναι ἡ ἀγάπη, ποῦ προέρχεται ἀπὸ καθαρὴ καρδιά, ἀπὸ ἀγαθὴ συνείδησι καὶ ἀπὸ εἰλικρινῆ πίστι».

Ὁ ὁμορφος ἐπίλογος τῆς ζωῆς

«Τὸν ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσσασθε, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα». (Β' Τιμόθεον δ' 7)

Δηλαδή:

«Ἀγωνίστηκα τὸν ὠραῖο ἀγῶνα, ἔτρεξα τὸν δρόμο ὡς τὸ τέλος, φύλαξα τὴν πίστι».

Πώς να αποφύγουμε ένα φοβερό και ύπουλο κίνδυνο

«Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι». (Τίτου γ' 14)

Δηλαδή:

«Ἄς μαθαίνουν καὶ οἱ δικοὶ μας νὰ πρωτοστατοῦν σὲ καλὰ ἔργα, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν τὶς ἐπείγουσες ὑλικὲς ἀνάγκες, ὥστε ἡ ζωὴ τους νὰ μὴ εἶναι ἄκαρπη».

Πρότυπον χριστιανικῆς συμπεριφορᾶς

«Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον». (Φιλήμονος 14)

Δηλαδή:

«Χωρὶς τὴν συγκατάθεσί σου ὅμως δὲν θέλησα νὰ κάνω τίποτε, γιὰτι δὲν θέλω νὰ σὲ ἀναγκάσω νὰ μοῦ κάνεις αὐτὸ τὸ καλὸ· προτιμῶ νὰ τὸ κάνεις μὲ τὴν θέλησί σου».

Τί εἶναι ἡ πίστις

«Ἔστι δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». (Ἑβραίουσ 1α' 1)

Δηλαδή:

«Πίστις σημαίνει σιγουριά γι' αὐτὰ ποὺ ἐλπίζουμε καὶ βεβαιότητα γι' αὐτὰ ποὺ δὲν βλέπουμε».

Ἡ οὐσία τῆς ἀληθινῆς θρησκείας

«Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου». (Ἰακώβου α' 27)

Δηλαδή:

«Γιὰτὶ θρησκεία καθαρὴ καὶ ἀμόλυντη γιὰ τὸν Θεὸ Πατέρα εἶναι αὐτή: Νὰ συμπαραστεκέσθε στὰ ὀρφανὰ καὶ στὶς χήρες ὅταν ὑποφέρουν, καὶ νὰ διατηρεῖτε ἀγνὸν τὸν ἑαυτὸ σας ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου».

Εἶναι πῶς ἀργὰ ἀπὸ ὅσο νομίζεις

«Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς». (Α' Πέτρου δ' 7)

Δηλαδή:

«Ἐπλησίασε τὸ τέλος ὅλων. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶσθε ἐγκρατεῖς καὶ νηφάλιοι, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ προσεύχεσθε».

Ἡ σπουδὴ κάθε χριστιανοῦ

«Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμῃτοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ». (Β΄ Πέτρου γ΄ 14)

Δηλαδή:

«Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, προσμένοντες τὸν ἐρχομὸ τοῦ Κυρίου, φροντίστε νὰ βρεθεῖτε μπροστά του, μὲ εἰρήνη, χωρὶς κηλίδες καὶ ψεγάδια».

Τὸ μεγάλο μας χρέος

«Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν». (Α΄ Ἰωάννου β΄ 6)

Δηλαδή:

«Ὅποιος λέει πὼς μένει σταθερὰ ἐνωμένος μαζί του ὀφείλει νὰ ζεῖ, ὅπως ἀκριβῶς ἔζησε ἐκεῖνος».

Ἔνας μεγάλος κίνδυνος

«Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν». (Β΄ Ἰωάννου 8)

Δηλαδή:

«Προσέξτε τὸν ἑαυτὸ σας, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε ὅ,τι καταφέραμε ὡς τώρα, ἀλλὰ νὰ μπορέσουμε νὰ λάβουμε ὀλόκληρο τὸν μισθό».

Μία πολὺ μεγάλη χαρὰ

«Μεῖζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα». (Γ΄ Ἰωάννου 4)

Δηλαδή:

«Καμιὰ ἄλλη δὲν ἔχω μεγαλύτερη χαρὰ παρὰ νὰ μαθαίνω πὼς τὰ παιδιά μου ζοῦν σύμφωνα μὲ τὴν ἀλήθεια».

Διατρεούμενοι στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

«Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον». (Ἰουδα 21)

Δηλαδή:

«Διατρεῖσθε τὸν ἑαυτὸ σας στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, προσμένοντας τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποῦ θὰ μᾶς χαρίσει τὴν αἰώνια ζωή».

Ἡ μεγάλη ἔλευσις

«Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ». (Ἀποκαλύψεως κβ΄ 20)

Δηλαδή:

Αὐτὸς ποῦ τὰ ἐπιβεβαιώνει ὅλα αὐτὰ λέει: «Ναί, ἔρχομαι σύντομα».

